Mikki frændi

          C
Rétt við ruslabing,
          Dm
ryðgað dót í kring,
       C   G7   C
brotið gler og beyglað pjátur.
       C
Mikki frændi minn,
       Dm
malinn fyllir sinn.
          C   G7   C
Við það gerist karlinn kátur.

       C   C7   F
Lífið hljóðlátt aldrei er,
          Dm   D7   G7
þar sem aldinn Mikki fer.
        C
Gamla fötu fann
       Dm
og nú hamrar hann,
          C   G7   C
botninn eins og best hann kann.

Því sem fleygir þú
Það hann notar nú,
endurnýtir vel og bætir.
Ryðgað rusl í bing
reynist þarfaþing
Mjög það Mikka gamla kætir

Lífið hljóðlátt aldrei er...

Þennan sælusöng
syngjum dægrin löng
haust og sumar, vor og vetur.
Af Mikka læra má
um Móður Jörð að sjá,
hennar gæta' og gera betur

Lífið hljóðlátt aldrei er....

Danskt þjóðlag
Þýð: Auður Guðjónsdóttir (1. erindi og viðlag)
Viðbót: Baldur Kristinsson og Birte Harksen (2. og 3. erindi)